

ВИВЧЕННЯ МОЖЛИВОЇ АЛЕРГІЗУЮЧОЇ ДІЇ ОЛІЇ НАСІННЯ ВИНОГРАДУ

Кравченко В.М., Сенюк І.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

citochrom@gmail.com

Вступ. Лікування ран залишається однією з найважливіших проблем сучасної медицини. Механічні та термічні ураження шкіри є одними з найпоширеніших видів побутових та виробничих травм. Хворі, що мають гнійні рани різного походження, складають значну частину пацієнтів стаціонарів хірургічного профілю.

На теперішній час більшість препаратів для місцевого лікування ран у 2-й та 3-й фазах ранового процесу не відповідають сучасним вимогам та не забезпечують в повній мірі потреб практичної медицини. Тобто, виникає необхідність пошуку нових лікарських засобів, які поєднували б високу ефективність, безпечність та доступність для широких верств населення. У зв'язку з цим перспективним напрямком у сучасній медицині і фармакології є розробка та вивчення лікарських засобів рослинного походження, що є безпечними та можуть виявляти багатоспрямовану дію на рановий процес.

Олія насіння винограду є діючою речовиною рослинного походження, що має бути перспективною у складі препаратів для місцевого лікування ран у 2-й та 3-й фазах ранового процесу. Це обумовлено високим вмістом в її складі різних груп біологічно активних речовин, наявність яких дозволяє припустити широкий спектр біологічної активності, зокрема, репаративних та антиоксидантних властивостей. Вищезазначене обумовлює актуальність вивчення фармакологічних властивостей олії насіння винограду з метою обґрунтування її практичного використання в якості діючої речовини або лікарського препарату при місцевому лікуванні ран.

Мета роботи. Олія насіння винограду пропонується в якості засобу для місцевого лікування ушкоджень шкіри та слизових оболонок, що надає передумови для вивчення її можливої алергізуючої дії. Тому метою експериментальної роботи стало виявлення ймовірної сенсibilізуючої дії досліджуваної субстанції при нашкірному нанесенні.

Матеріали та методи. Вивчення можливої алергізуючої дії олії насіння винограду проводили відповідно до методичних рекомендацій з доклінічного вивчення лікарських засобів, за допомогою методу нашкірних аплікацій. Досліди були проведені на 12 мурчаках масою 400-450г.

Піддослідні тварини були розділені на дві експериментальні групи: перша група тварин – контрольна; друга група – тварини, яким попередньо наносили розв'язувальну дозу досліджуваної олії на 10-ту та 20-ту добу нашкірної сенсibilізації.

Стан шкіри оцінювали через годину та добу після нанесення розв'язувальної дози, та відображали зміни за бальною системою: 1 бал – крапкова слабка гіперемія; 2 бали – крапкова виразна гіперемія; 3 бали – суцільна слабка гіперемія; 4 бали – суцільна виразна гіперемія та інфільтраційна гіперемія.

Крім того, з метою оцінки виразності запалення після нанесення розв'язувальної дози вимірювали товщину шкірної складки. Статистичну обробку даних проводили з використанням варіаційної статистики (ANOVA), $p < 0,05$ – статистично достовірні результати.

Отримані результати. На 10-ту добу ознак сенсibilізації виявлено не було. Повторне тестування повторили на 20-ту добу. Експериментальні дані свідчать, що при щоденному нанесенні олії насіння винограду протягом 20-ти діб не надавало впливу на загальний стан піддослідних тварин та не викликало будь-яких помітних змін з боку шкірного покриву.

Нанесення розв'язувальної дози досліджуваної олії не призводило до розвитку гіперемії, інфільтрації та набряку.

Експериментальні дані, які наведені у таблиці 1 показують, що товщина шкірної складки після нанесення розв'язувальної дози практично не змінювалася та статистично достовірно не відрізнялася від контролю, що вказує на відсутність сенсифікуючої дії.

Таблиця 1

Вплив олії насіння винограду на стан шкірного покриву у мурчаків (n = 6)

Умови досліджу	Товщина шкірної складки, мм		
	Терміни дослідження		
	Вихідні дані	10-та доба	20-та доба
Контроль	3,1±0,19	3,0±0,16	2,9±0,1
Олія насіння винограду	3,0±0,22	3,1±0,1*	3,0±0,16*

Примітки: *- розбіжність достовірна відносно контрольної патології (p≤0,05).

Висновки. Таким чином, у ході проведених експериментальних досліджень встановлено, що олія насіння винограду не виявляє алергізуючих властивостей при нашкірному нанесенні.

ВИВЧЕННЯ ЛІПОТРОПНОЇ ДІЇ ПОЛІФЕНОЛЬНИХ КОНЦЕНТРАТІВ З ВИНОГРАДУ НА МОДЕЛІ ХРОНІЧНОГО ТЕТРАХЛОРЕТАНОВОГО ГЕПАТИТУ

Кравченко В.М., Сенюк І.В., Ткаченко О.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

citochrom@gmail.com

Вступ. Хронічний гепатит – поліетіологічний запальний процес без порушення часточкової і судинної архітектоники печінки, що триває більше 6 місяців і проявляється астенодиспептичним синдромом, гепатомегалією та порушенням функції печінки. Медикаментозна терапія спрямована на поліпшення процесів обміну, нормалізацію регенерації і підвищення резистентності гепатоцитів.

Рослинні поліфеноли демонструють широкий спектр фармакологічних ефектів, зокрема, вони виявляють антиоксидантну, мембраностабілізуючу, імуномодулюючу, протизапальну активності. Багатим джерелом рослинних поліфенолів є насіння винограду культурного. Встановлено, що введення екстракту поліфенолів винограду значно знижує рівень вільних жирних кислот у плазмі крові, зменшує активність печінкових ферментів та нормалізує обмін ліпідів у печінці мишей зі стеатогепатитом неалкогольного походження.

Мета дослідження. Проведення експериментального дослідження ліпотропної активності поліфенольних екстрактів з насіння винограду культурного сорту «Каберне» у комплексі з відомими ліпотропними препаратами метіоніном та холіном на стан метаболізму ліпідів, показники перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ) у печінці та сироватці крові щурів в умовах хронічного токсичного ураження печінки, спричиненого введенням тетрахлорметану.

Матеріали та методи. Хронічне ураження печінки у щурів моделювали шляхом підшкірного введення 50% олійного розчину тетрахлорметану у дозі 4мл/кг 2 рази на тиждень протягом 60 діб.